

ΔΙΔΑΓΜΕΝΟ ΚΕΙΜΕΝΟ Λυσίας, *Ἵπὲρ Μαντιθέου* §§2-3

A1.

1. – Σ: *Ἐγὼ γὰρ οὕτω σφόδρα ἑμαυτῷ πιστεύω, ὥστ' ἐλπίζω καὶ εἴ τις πρὸς με τυγχάνει ἀηδῶς [ἢ κακῶς] διακεείμενος, ἐπειδὴν ἐμοῦ λέγοντος ἀκούσῃ περὶ τῶν πεπραγμένων, μεταμελήσειν αὐτῷ καὶ πολὺ βελτίω με εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον ἠγήσεσθαι*
2. – Σ: *ὡς εὖνους εἰμί τοῖς καθεστηκόσι πράγμασι καὶ ὡς ἠνάγκασμαι τῶν αὐτῶν κινδύνων μετέχειν ὑμῖν*
3. – Λ: *ἐὰν δὲ φαίνωμαι περὶ τὰ ἄλλα μετρίως βεβιωκῶς καὶ πολὺ παρὰ τὴν δόξαν καὶ [παρὰ] τοὺς λόγους τοὺς τῶν ἐχθρῶν*
4. – Λ: *δέομαι ὑμῶν ... τούτους δὲ ἠγεῖσθαι χείρους εἶναι*
5. – Λ: *Πρῶτον δὲ ἀποδείξω ὡς (...) οὐδ' ἐπεδήμουν ἐπὶ τῶν τριάκοντα*

ΠΑΡΑΛΛΗΛΟ ΚΕΙΜΕΝΟ Ἀριστοτέλης, *Ἀθηναίων Πολιτεία* §§55.3-4

Επισήμανση: Στο συγκεκριμένο παράλληλο κείμενο ο Αριστοτέλης αναφέρεται στις αρχικές καθιερωμένες ερωτήσεις της δοκιμασίας, με την οποία γίνεται εξονυχιστικός έλεγχος της προσωπικότητας του δοκιμαζόμενου. Κοινά σημεία που εντοπίζονται στα δύο αποσπάσματα είναι οι αναφορές στην κοινωνική και δημόσια ζωή του δοκιμαζόμενου.

B4. επίτευξη (επιτυχία), κειμήλιο, πλειοψηφία, επιφάνεια, πολίτης

ΑΔΙΔΑΚΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ Λυσίας, *Δήμου Καταλύσεως Ἀπολογία* §§15-17.3

Ενδεικτικές νεοελληνικές αποδόσεις

Ακόμα, κύριοι δικαστές, και από τις άλλες πράξεις μου αξίζει να σκεφθείτε (ποιος είμαι). Εγώ δηλαδή τέτοια συμπεριφορά έδειξα στις συμφορές της πόλεως, ώστε, εάν όλοι σκέφτονταν, όπως εγώ, κανείς από σας καμία συμφορά δεν θα είχε πάθει. Από μένα δηλαδή τον καιρό της ολιγαρχίας κανείς δεν θα φανεί ότι οδηγήθηκε στη φυλακή, ούτε εχθρός μου ότι τιμωρήθηκε, ούτε φίλος μου ότι ευεργετήθηκε. Και για τούτο βέβαια δεν πρέπει να απορεί κανείς. Διότι στην περίπτωση εκείνη ήταν δύσκολο

Ακόμη, άνδρες δικαστές, αξίζει να προβληματιστείτε και για τις άλλες μου πράξεις· έδειξα δηλαδή τέτοια διαγωγή στις συμφορές της πόλης, ώστε, αν όλοι είχαν τις ίδιες απόψεις με εμένα, κανένας από σας δε θα είχε πάθει τίποτε. Γιατί στην περίοδο της ολιγαρχίας κανείς δε θα φανεί ότι οδηγήθηκε εξαιτίας μου στη φυλακή, ούτε ότι τιμωρήθηκε κανείς από τους εχθρούς, ούτε ότι ευεργετήθηκε κανείς από τους φίλους. Και αυτό δεν είναι άξιο θαυμασμού· γιατί, εκείνη την εποχή ήταν δύσκολο να κάνει

να ευεργετεί κανείς, εύκολο δε σε αυτόν που επιθυμούσε να βλέπει. Δεν θα φανώ λοιπόν ότι περιέλαβα κάποιον στον κατάλογο των μη Αθηναίων, ούτε θα φανώ ότι εξάσκησα βία εναντίον δικαστή για να εκδώσει για μένα ευνοϊκή απόφαση, ούτε ότι έγινα πλουσιότερος επωφελούμενος από τις συμφορές του λαού. Και βέβαια, εάν αγανακτείτε εναντίον των αιτίων των εγκλημάτων που έχουν γίνει, πρέπει να θεωρείτε χρηστούς πολίτες εκείνους που κανέναν δεν αδίκησαν. Και ασφαλώς, κύριοι δικαστές, νομίζω ότι έχω δώσει μεγίστη απόδειξη για τον εαυτό μου στη δημοκρατία (νομίζω ότι έχω αποδείξει τα υπέρ της δημοκρατίας αισθήματά μου).

Μτφρ. Σ. Τζουμελέας. [1939]. Διασκευή από την καθαρεύουσα στη δημοτική.

Γ4.

α.

άπαχθείς, τετιμωρημένος, πεπονθώς: κατηγορηματικές μετοχές (με ρήμα εξάρτησης φανήσεται)

καταλέξας, καταδαιτησάμενος, γεγονώς: κατηγορηματικές μετοχές (με ρήμα εξάρτησης φανήσομαι).

β.

Σχηματίζεται υποθετικός λόγος με Υπόθεση **εί τοῖς τῶν γεγενημένων κακῶν αἰτίοις ὀργίζεσθε** (εἰ+οριστική ενεστώτα, ὀργίζεσθε) και Απόδοση **εἰκός (ἔστι) καὶ τοὺς μηδὲν ἡμαρτηκότας βελτίους ὑφ' ὑμῶν νομίζεσθαι** (εἰκός ἔστι, οριστική ενεστώτα).

(Ο υποθετικός λόγος δηλώνει το πραγματικό).

κανείς καλό, αλλά ήταν εύκολο, σ' όποιον ήθελε, να κάνει κακό. Ούτε, πάλι, θα φανώ ότι συμπεριέλαβα κανέναν στον κατάλογο των μη Αθηναίων, ούτε ότι ζήτησα την εύνοια κάποιου δικαστή, ούτε ότι έγινα πλουσιότερος εκμεταλλευόμενος τις δικές σας συμφορές. Κι όμως, αν οργίζεσθε εναντίον των υπευθύνων γι' αυτές τις συμφορές, είναι λογικό να θεωρούνται από σας ανώτεροι αυτοί που δεν έχουν διαπράξει κανένα κακό. Νομίζω ασφαλώς, άνδρες δικαστές, ότι έχω δείξει με τη μεγαλύτερη αξιοπιστία τα δημοκρατικά μου φρονήματα.

Μτφρ. Γ.Α. Ράπτης. 2004.